

РЕШЕНИЕ

№ 5000

гр. София, 18.07.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 21.06.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Калина Арнаудова

ЧЛЕНОВЕ: Мария Николова

Весела Андонова

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на прокурора Костов, като разгледа дело номер **3791** по описа за **2013** година докладвано от съдия Калина Арнаудова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба подадена от Комисия за финансов надзор (КФН) срещу съдебно решение от 14.01.2013 г., постановено по н.а.х.д. № 3133 по описа за 2011 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 8-ми състав. С решението съдът е отменил наказателно постановление (НП) № Р-10-264 от 14.10.2010 г., издадено от заместник-председател на КФН, ръководещ управление "Надзор на инвестиционната дейност", с което на Т. Д., на основание чл. 40, ал. 1, т. 1 от Закона срещу пазарните злоупотреби с финансови инструменти (ЗПЗФИ) е наложено административно наказание „глоба” в размер на 2 000, 00 лв. за извършено нарушение на чл. 16, ал. 1, изр. 1 пр. 1 вр. с чл. 16, ал. 3 от ЗПЗФИ.

Касаторът сочи, че решението е постановено в нарушение на закона – отменително основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 от Наказателно-процесуалния кодекс (НПК). Излага, че жалбата на Т. Д., с която НП е обжалвано пред СРС е била недопустима, като подадена след изтичане на седемдневния срок за обжалване на НП, като излага подробни съображения в подкрепа на твърдението си. Счита, че са неоснователни доводите на СРС за допуснати в хода на административнонаказателното производство съществени нарушения на процесуалните правила. Моли съда обжалваното съдебно

решение да бъде отменено и вместо него да бъде постановено решение по съществуващото на спора, с което да бъде потвърдено НП.

Ответникът – Т. Д. не е изразил становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на жалбата и счита, решението на СРС следва да бъде потвърдено.

Административен съд София – град, X - ти касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

По основателността на касационната жалба:

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу оспореното наказателно постановление. С определение № 264 от 18.01.2012 г. постановено по ч.н.а.х.д. № 8749 по описа за 2011 г. на АССГ, VI-ти касационен състав е прието, че жалбата на Т. Д. срещу НП Р-10-264 от 14.10.2010 г., издадено от заместник-председател на КФН, ръководещ управление "Надзор на инвестиционната дейност" е подадена в срок, отменено е определение от 24.06.2011 г. постановено по н.а.х.д. № 3133 по описа за 2010 г. на СРС, НО, 8-ми състав за прекратяване на производството по делото и то е върнато на същия състав на СРС - продължаване на съдебното производство и разглеждане по същество на жалбата на Т. Д., срещу НП. Посоченото определение, съгласно чл. 235, ал. 2 от АПК е задължително за СРС, а предвид нормите на чл. 228 от АПК вр. с 224 от АПК дадените с него указания по тълкуването и прилагането на закона са задължителни и за настоящата инстанция при по-нататъшното разглеждане на делото. Предвид това изложените в касационната жалба възражения за просрочие на жалбата на Т. Д. не следва да бъдат обсъждани.

С атакуваното съдебно решение съдът е отменил НП № Р-10-264 от 14.10.2010 г., издадено от заместник-председател на КФН, ръководещ управление "Надзор на инвестиционната дейност", с което на Т. Д., на основание чл. 40, ал. 1, т. 1 от Закона срещу пазарните злоупотреби с финансови инструменти (ЗПЗФИ) е наложено административно наказание „глоба” в размер на 2 000, 00 лв. за извършено нарушение на чл. 16, ал. 1, изр. 1 пр. 1 вр. с чл. 16, ал. 3 от ЗПЗФИ. Видно от приложената по делото административно-наказателна преписка, в акта за установяване на административно нарушение (АУАН) и в издаденото въз основа на него НП е посочено, че административното нарушение е извършено на 24.12.2009 г.

Съгласно разпоредбата на чл. 11 от ЗАНН относно обстоятелствата, изключващи отговорността, се прилагат разпоредбите на общата част на НК, доколкото ЗАНН не предвижда друго. Относно давността за погасяване на административно-наказателното преследване ЗАНН не съдържа разпоредби, поради което приложение намират съответните текстове на чл. 80 и чл. 81 от НК. Съгласно чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК (в редакцията му към момента на извършване на твърдяното нарушение) вр. с чл. 11 от ЗАНН административно-наказателното преследване се

изключва по давност, когато то не е възбудено в продължение на две години. Предвид чл. 81, ал. 2 от НК вр. с чл. 11 от ЗАНН давността се прекъсва с всяко действие на надлежните органи, предприето за преследване спрямо лицето, срещу което е насочено преследването, но съгласно чл. 81, ал. 3 от НК, независимо от спирането или прекъсването на давността наказателното преследване се изключва, ако е изтекъл срок, който надвишава с една втора срока, предвиден в чл. 80 от НК. Наличието на специалната норма на чл. 34 от ЗАНН, уреждаща случаите, в които административно-наказателно производство не би следвало да се образува, а образуваното такова да се прекрати, не изключва прилагането в общия случай на срока на абсолютната давност по чл. 81, ал. 3 от НК. Същото се отнася и до наличието на специална разпоредба на чл. 82 от ЗАНН, уреждаща давността за изпълнение на наложеното наказание с влязло в сила НП или решение на съда.

В настоящия случай, предвид извършването на административното нарушение на 24.12.2009 г., към последното заседание по делото на въззивния съд (21.06.2013 г.), предвиденият в закона тригодишен давностен срок е изтекъл. С неговото изтичане се изключва административно-наказателното преследване, което включва правомощието на държавата да възбуди административно-наказателен процес срещу дееца и да му наложи административно наказание. Следователно към момента това правомощие следва да се счита погасено. Изтичането на давността налага прекратяване на административно-наказателното производство. Обсъждането на посочените в жалбата касационни оплаквания при изтекъл срок по чл. 81, ал. 3 от НК се явява безпредметно.

С ДВ бр. 26/2010 г. е изменена разпоредбата на чл. 80, ал.1, т. 5 от НК и е удължен срокът на давността на три години. Това изменение обаче не касае процесния случай, тъй като нормата е материално правна, а и от друга страна е и по-неблагоприятна за санкционирания, поради което следва да се приложи нормата в старата ѝ редакция.

По изложените съображения, настоящата инстанция приема, че не са налице основания за отмяна на обжалваното съдебно решение. Същото се явява законосъобразно като краен резултат и следва да бъде оставено в сила.

Воден от гореизложеното и на осн. чл. 221, ал. 2, предл. първо АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН, Административен съд София - град, X-ти касационен състав, след съвещание,

РЕШИ :

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение от 14.01.2013 г., постановено по н.а.х.д. № 3133 по описа за 2011 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 8-ми състав, с което е отменено НП № Р-10-264 от 14.10.2010 г., издадено от заместник-председател на КФН, ръководещ управление "Надзор на инвестиционната дейност", с което на Т. Д., на основание чл. 40, ал. 1, т. 1 от ЗПЗФИ е наложено административно наказание „глоба” в размер на 2 000, 00 лв. за извършено нарушение на чл. 16, ал. 1, изр. 1 пр. 1 вр. с чл. 16, ал. 3 от ЗПЗФИ.

ПРЕКРАТЯВА административнонаказателното производство срещу Т. Д., образувано със съставянето на АУАН № Р-06-103 от 29.03.2010 г.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.